

Ulotka dołączona do opakowania: informacja dla pacjenta

Furosemidum Aurovitas, 40 mg, tabletki

Furosemidum

Należy uważnie zapoznać się z treścią ulotki przed zażyciem leku, ponieważ zawiera ona informacje ważne dla pacjenta.

- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- W razie jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.
- Lek ten przepisano ściśle określonej osobie. Nie należy go przekazywać innym. Lek może zaszkodzić innej osobie, nawet jeśli objawy jej choroby są takie same.
- Jeśli u pacjenta wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie. Patrz punkt 4.

Spis treści ulotki:

1. Co to jest lek Furosemidum Aurovitas i w jakim celu się go stosuje
2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Furosemidum Aurovitas
3. Jak stosować lek Furosemidum Aurovitas
4. Możliwe działania niepożądane
5. Jak przechowywać lek Furosemidum Aurovitas
6. Zawartość opakowania i inne informacje

1. Co to jest lek Furosemidum Aurovitas i w jakim celu się go stosuje

Furosemid należy do grupy leków nazywanych lekami moczopędnymi, które zwiększają ilość moczu wydalanego przez nerki, pomagając usunąć nadmiar płynów z organizmu. Leki moczopędne określane są również jako diuretyki.

Furosemid stosuje się w leczeniu obrzęków (zatrzymanie płynów) spowodowanych zaburzeniami serca, nerek lub wątroby, jako jedyny lek lub w skojarzeniu z innymi lekami przeciwnadciśnieniowymi. Można go również stosować w leczeniu obrzęku płuc (nagromadzenie płynu w płucach) i w łagodnym do umiarkowanego nadciśnieniu tętniczym (wysokie ciśnienie krwi).

2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Furosemidum Aurovitas

Kiedy nie stosować leku Furosemidum Aurovitas

- jeśli pacjent ma uczulenie na furosemid lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku (wymienionych w punkcie 6) - objawy reakcji alergicznej to: wysypka, obrzęk lub trudności w oddychaniu, obrzęk warg, twarzy, gardła lub języka;
- jeśli pacjent jest uczulony na amiloryd, sulfonamidy lub pochodne sulfonamidowe, takie jak sulfadiazyna lub kotrimoksazol;
- jeśli pacjent ma zmniejszoną objętość wewnątrznaczyniową lub jest odwodniony (z towarzyszącym niskim ciśnieniem tętniczym lub bez);
- jeśli pacjent ma niewydolność nerek - w niektórych typach niewydolności nerek nadal można przyjmować ten lek - zdecyduje o tym lekarz;
- jeśli pacjent ma ciężkie zaburzenia wątroby (marskość);
- jeśli u pacjenta występuje ciężka choroba wątroby z zaburzeniami mózgu (encefalopatia wątrobowa);
- jeśli pacjent ma niedobór elektrolitów (np. małe stężenie potasu lub sodu we krwi, stwierdzone w badaniu krwi);
- jeśli pacjent nie oddaje moczu;

- jeśli pacjent ma chorobę o nazwie „choroba Addisona”, która może powodować zmęczenie i osłabienie;
- jeśli pacjent przyjmuje inne leki zmieniające stężenie potasu we krwi (patrz „Lek Furosemidum Aurovitas a inne leki”);
- jeśli pacjentka karmi piersią (patrz „Ciąża, karmienie piersią i wpływ na płodność”, poniżej).

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Przed rozpoczęciem stosowania leku Furosemidum Aurovitas należy omówić to z lekarzem lub farmaceutą, jeśli pacjent:

- ma niskie ciśnienie tętnicze, konieczne jest regularne oznaczanie stężenia elektrolitów i odpowiednie dostosowywanie dawki, a także, jeśli podczas wstawania u pacjenta występują zawroty głowy;
- ma cukrzycę (duże stężenie cukru we krwi);
- ma 65 lat lub więcej;
- ma trudności z oddawaniem moczu;
- ma dnę moczanową, zaburzenia wątroby lub nerek;
- ma małe stężenie białka we krwi (hipoproteinemia);
- ma objawy ostrej porfirii, takie jak silny ból brzucha, pleców lub ud, a także nudności, wymioty lub zaparcie z towarzyszącym osłabieniem rąk i nóg;
- w podeszłym wieku ma demencję i przyjmuje rysperydon;
- ma zaburzenia prostaty;
- odczuwa zawroty głowy lub jest odwodniony – takie objawy mogą wystąpić, jeśli pacjent utracił dużo płynów na skutek wymiotów, biegunki lub bardzo częstego oddawania moczu, a także jeśli pacjent ma trudności z piciem lub jedzeniem;
- będzie miał wykonywane badanie tolerancji glukozy;
- ma stwierdzony toczeń rumieniowaty układowy (choroba układu odpornościowego, która atakuje skórę, kości, stawy i narządy wewnętrzne);
- przyjmuje inne leki moczopędne;
- zamierza podać ten lek dziecku, które urodziło się przedwcześnie;
- jest w podeszłym wieku, przyjmuje inne leki, które mogą spowodować obniżenie ciśnienia tętniczego lub ma inne schorzenia, które mogą spowodować ryzyko obniżenia ciśnienia tętniczego.

W razie wątpliwości, czy którykolwiek z powyższych stanów dotyczy pacjenta, przed zastosowaniem leku Furosemidum Aurovitas należy skonsultować się z lekarzem lub farmaceutą.

Sportowcy

Należy mieć świadomość, że ten lek zawiera furosemid, który może dawać pozytywne wyniki w testach antydopingowych.

Lek Furosemidum Aurovitas a inne leki

Należy powiedzieć lekarzowi lub farmaceutce o wszystkich lekach stosowanych przez pacjenta obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje stosować. Dotyczy to również leków kupowanych bez recepty, w tym leków ziołowych. Lek Furosemidum Aurovitas może wpływać na działanie innych leków, jak również inne leki mogą wpływać na działanie leku Furosemidum Aurovitas.

Lekarz może zalecić zmianę dawki i (lub) inne środki ostrożności, jeśli pacjent przyjmuje którykolwiek z następujących leków:

- Aliskiren – stosowany w leczeniu nadciśnienia tętniczego.

Następujące leki mogą wpływać na działanie leku Furosemidum Aurovitas i zwiększać ryzyko wystąpienia działań niepożądanych:

- Leki takie jak ramipryl, enalapryl, peryndopryl (nazywane inhibitorami ACE) lub losartan, kandesartan, irbesartan (tak zwani antagoniści receptora angiotensyny II). Lekarz może zmienić dawkę lub zalecić zaprzestanie ich przyjmowania.
- Leki stosowane w przypadku nadciśnienia lub zaburzeń serca. Lekarz może zmienić dawkę leku.
- Leki stosowane w leczeniu wysokiego ciśnienia tętniczego lub zaburzeń prostaty, nazywane alfa-adrenolitykami, takie jak prazosyna.
- Inne leki stosowane w leczeniu wysokiego ciśnienia tętniczego i inne leki stosowane w celu usunięcia nadmiaru wody z organizmu, nazywane lekami moczopędnymi, takie jak amilorid, spironolakton, acetazolamid i metolazon.
- Leki, które wpływają na stężenie potasu we krwi. Należą do nich suplementy potasu, takie jak potasu chlorek lub niektóre leki moczopędne (diuretyki) takie jak triamteren.
- Leki stosowane w leczeniu zaburzeń rytmu serca, takie jak amiodaron, dyzopiramid, flekainid, lidokaina, sotalol i meksyletyna.
- Leki nasenne i uspokajające, np. chloralu wodzian.
- Leki stosowane w znieczuleniu ogólnym w celu zwiótczenia mięśni podczas operacji. W przypadku znieczulenia należy upewnić się, że lekarz lub pielęgniarka wie, że pacjent przyjmuje furosemid.
- Leki przeciwcukrzycowe - podczas przyjmowania furosemidu ich działanie może być osłabione.
- Teofilina - stosowana w przypadku świszczącego oddechu lub trudności w oddychaniu.
- Fenytoina - stosowana w leczeniu padaczki - może osłabiać działanie furosemidu.
- Leki stosowane w zaburzeniach psychicznych nazywanych psychozami, takie jak rysperydon, amisulpryd, pimozyd i chloropromazyna. Należy unikać stosowania pimozydu z furosemidem.

Następujące leki mogą zwiększyć ryzyko wystąpienia działań niepożądanych w przypadku stosowania z furosemidem:

- Lit - stosowany w leczeniu chorób psychicznych. Aby zapobiec wystąpieniu działań niepożądanych lekarz może zmienić dawkę litu i zalecić oznaczenie stężenia litu we krwi.
- Związki platyny.
- Cisplatyna - stosowana w leczeniu niektórych nowotworów.
- Digoksyna - stosowana w chorobach serca. Lekarz może zmienić dawkę leku.
- Niesteroidowe leki przeciwzapalne (NLPZ) - stosowane przeciwbólowo i w leczeniu stanów zapalnych, takie jak aspiryna, ibuprofen, ketoprofen lub indometacyna.
- Karbamazepina - stosowana w leczeniu padaczki.
- Aminoglutetymid - stosowany w leczeniu raka piersi.
- Cyklosporyna, takrolimus, aldesleukina - stosowane w celu zapobiegania odrzuceniu przeszczepionego narządu.
- Moksysylit stosowany w leczeniu zespołu Raynauda.
- Leki stosowane w leczeniu duszniczy bolesnej w postaci wziewnej lub tabletek, które rozpuszczają się pod językiem, takie jak glicerolu triazotan lub izosorbidu diazotan.
- Metotreksat - stosowany w chorobach skóry, stawów lub jelit.
- Karbenoksolon i sukralfat - stosowane w leczeniu owrzodzeń przełyku i żołądka.
- Reboksetyna, amitryptylina i fenelzyna - stosowane w depresji.
- Amfoterycyna - stosowana w zakażeniach grzybiczych, w przypadku długotrwałego podawania.
- Kortykosteroidy - stosowane w stanach zapalnych, takie jak prednizolon.
- Atomoksetyna stosowana w leczeniu zespołu nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi (ADHD).
- Leki zmniejszające napięcie mięśni, takie jak baklofen i tyzanidyna.
- Leki przeciwhistaminowe, stosowane w leczeniu alergii, takie jak cetyryzyna.
- Alprostadyl, stosowany w leczeniu impotencji u mężczyzn.
- Estrogeny i drospirenon, stosowane jako środki antykoncepcyjne lub w hormonalnej terapii zastępczej (HTZ).

- Lukrecja - często zawarta w lekach przeciwkaszlowych, w przypadku przyjmowania w dużych dawkach.
- Probenecyd (stosowany z innymi lekami podawanymi w zakażeniu HIV).
- Leki stosowane w zakażeniach, takie jak gentamycyna, amikacyna, neomycyna, netylmycyna, tobramycyna, wankomycyna lub cefalosporyny w dużych dawkach.
- Substancje stosowane we wstrzyknięciu przed badaniami rentgenowskimi (środki kontrastujące stosowane w radiologii).
- Leki podawane w zaparciach (środki przeczyszczające), stosowane przez dłuższy czas, takie jak bisakodyl lub senna.
- Leki przeciwastmatyczne podawane w dużych dawkach, takie jak salbutamol, terbutaliny siarczan, salmeterol, formoterol lub bambuterol.
- Leki stosowane w przypadku niedrożności nosa, takie jak efedryna i ksylometazolina.
- Sole potasu stosowane w przypadku małego stężenia potasu we krwi.
- Leki stosowane w leczeniu choroby Parkinsona, takie jak lewodopa.
- Inne leki moczopędne (diuretyki), takie jak bendroflumetiazyd. Lekarz może zmienić dawkę leku.

Wysokie dawki furosemidu podawane z lewotyroksyną mogą prowadzić początkowo do przejściowego zwiększenia ilości wolnych hormonów tarczycy, po którym następuje ogólne zmniejszenie całkowitego stężenia hormonów tarczycy.

Lek Furosemidum Aurovitas z jedzeniem, pić i alkoholem

Podczas przyjmowania furosemidu należy unikać spożywania alkoholu, ponieważ może to dodatkowo obniżyć ciśnienie tętnicze.

Ciąża, karmienie piersią i wpływ na płodność

Jeśli pacjentka jest w ciąży lub karmi piersią, przypuszcza że może być w ciąży lub gdy planuje mieć dziecko, powinna poradzić się lekarza lub farmaceuty przed zastosowaniem tego leku.

- Nie należy przyjmować leku Furosemidum Aurovitas w ciąży. Należy skontaktować się z lekarzem przed zastosowaniem tego leku, jeśli pacjentka jest w ciąży, planuje zajść w ciążę lub podejrzewa, że jest w ciąży.
- Nie należy karmić piersią podczas przyjmowania leku Furosemidum Aurovitas, ponieważ niewielkie ilości mogą przenikać do mleka matki. Przed rozpoczęciem stosowania tego leku należy skontaktować się z lekarzem, jeśli pacjentka karmi piersią lub planuje karmić piersią.

W przypadku ciąży lub karmienia piersią przed zastosowaniem jakiegokolwiek leku należy skonsultować się z lekarzem lub farmaceutą.

Prowadzenie pojazdów i obsługiwanie maszyn

Ten lek może powodować zawroty głowy lub złe samopoczucie. Może się to zdarzać częściej na początku leczenia, przy zmianie dawkowania oraz w połączeniu z alkoholem. W takim przypadku nie należy prowadzić pojazdów ani obsługiwać maszyn.

Lek Furosemidum Aurovitas zawiera laktozę

Jeśli u pacjenta stwierdzono nietolerancję niektórych cukrów, pacjent powinien skontaktować się z lekarzem przed przyjęciem tego leku.

Lek Furosemidum Aurovitas zawiera sól

Ten lek zawiera mniej niż 1 mmol (23 mg) sodu w tabletkę, to znaczy lek uznaje się za „wolny od sodu”.

3. Jak stosować lek Furosemidum Aurovitas

Ten lek należy zawsze stosować zgodnie z zaleceniami lekarza. W razie wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

- Lekarz określi liczbę potrzebnych tabletek w zależności od stanu pacjenta. Tabletki należy połykać w całości popijając szklanką wody.
- Tabletki należy przyjmować codziennie, w przybliżeniu o tej samej porze, przed posiłkiem lub zgodnie z zaleceniami lekarza.

Dorośli i osoby w podeszłym wieku:

Zalecana dawka to jedna lub dwie tabletki rano. Lekarz poinformuje pacjenta, ile tabletek należy zażyć.

Dzieci i młodzież (w wieku poniżej 18 lat):

- **dawka początkowa:** lekarz określi dawkę na podstawie masy ciała dziecka;
- **dawka maksymalna:** 1 tabletkę na dobę.

Pacjenci przyjmujący sukralfat (lek stosowany w przypadku choroby wrzodowej żołądka)

Nie należy przyjmować sukralfatu jednocześnie z furosemidem. Należy przyjąć dawkę co najmniej 2 godziny przed lub po zastosowaniu furosemidu, ponieważ sukralfat może wpływać na działanie furosemidu.

Zastosowanie większej niż zalecana dawki leku Furosemidum Aurovitas

W razie przypadkowego zażycia zbyt dużej dawki leku lub zażycia jakiegokolwiek dawki przez dziecko, należy natychmiast powiadomić lekarza lub zgłosić się do oddziału ratunkowego najbliższego szpitala, nawet jeśli nie występują żadne objawy. Należy zabrać ze sobą opakowanie leku, aby lekarz wiedział, jaki lek został zażyty. Zażycie zbyt dużej dawki furosemidu może spowodować dezorientację, niemożność skupienia uwagi, brak emocji lub zainteresowania czymkolwiek.

Mogą również wystąpić zawroty głowy, uczucie „pustki” w głowie, omdlenie (z powodu niskiego ciśnienia tętniczego), nierówna czynność serca, osłabienie lub kurcze mięśni oraz zakrzepy krwi (powodujące ból i obrzęk części ciała, w której powstały). Mogą również wystąpić zaburzenia nerek lub krwi.

Pominięcie zastosowania leku Furosemidum Aurovitas

Należy przyjąć pominiętą dawkę zaraz po przypomnieniu sobie o niezażyciu tabletki, chyba że jest to wieczór, bo w takim przypadku, jeśli pacjent zażyje pominiętą dawkę, może wystąpić potrzeba oddawania moczu w nocy. Następną dawkę należy przyjąć o zwykłej porze.

Nie należy stosować podwójnej dawki w celu uzupełnienia zapomnianej dawki.

Przerwanie stosowania leku Furosemidum Aurovitas

Należy kontynuować przyjmowanie furosemidu, dopóki lekarz nie zaleci przerwania stosowania.

Badania krwi

Lekarz może przeprowadzić badania krwi w celu sprawdzenia, czy stężenie niektórych elektrolitów mieści się w zakresie wartości prawidłowych.

W razie jakichkolwiek dalszych wątpliwości związanych ze stosowaniem tego leku, należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, lek ten może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią.

Jeśli wystąpi którykolwiek z poniższych objawów, **należy przerwać stosowanie leku** i natychmiast zwrócić się do lekarza:

- reakcje alergiczne, takie jak swędzenie, wysypka skórna z silnym świądem i pokrzywka, gorączka, uczulenie na światło, ciężka reakcja alergiczna z (wysoką) gorączką, czerwone plamy na skórze, ból stawów i (lub) zapalenie oczu, ciężka, ostra reakcja (alergiczna) z towarzyszącą gorączką i pęcherzami na skórze/złuszczeniem się skóry oraz plamki na skutek krwawienia do skóry;
- ostre zapalenie trzustki, któremu towarzyszy silny ból w nadbrzuszu, promieniujący do pleców.

Inne możliwe działania niepożądane wymieniono zgodnie z częstością występowania, według następującej klasyfikacji:

Często (mogą dotyczyć do 1 na 10 pacjentów);

Niezbyt często (mogą dotyczyć do 1 na 100 pacjentów);

Rzadko (mogą dotyczyć do 1 na 1 000 pacjentów);

Bardzo rzadko (mogą dotyczyć do 1 na 10 000 pacjentów).

Częstość nieznana (nie może być określona na podstawie dostępnych danych).

Często

Furosemid może powodować nasiloną utratę płynów (np. częstsze oddawanie moczu) i elektrolitów (sód, potas, magnez, wapń). Objawami, które mogą wystąpić, są: pragnienie, ból głowy, splątanie, kurcze mięśni, zwiększona drażliwość mięśni, osłabienie mięśni, zaburzenia rytmu serca i zaburzenia żołądkowo-jelitowe, takie jak uczucie dyskomfortu w żołądku z wymiotami lub biegunką.

Nieznaczny wzrost stężenia kwasu moczowego (hiperurykemia), potencjalnie mogący wywołać napad dny.

Zwiększony poziom kreatyniny we krwi.

Objawy niedoboru sodu:

- kurcze mięśni łydek;
- utrata apetytu;
- apatia;
- uczucie osłabienia;
- zawroty głowy;
- senność;
- splątanie.

Objawy niedoboru potasu:

- osłabienie mięśni i utrata kurczliwości jednego lub więcej mięśni (porażenie), zwiększone wydalanie moczu;
- zaburzenia serca;
- w przypadku znacznego niedoboru potasu: wpływ na czynność jelit lub dezorientacja, co może spowodować śpiączkę.

Objawy niedoboru magnezu i wapnia:

- zwiększona drażliwość mięśni;
- zaburzenia rytmu serca;
- obniżenie ciśnienia tętniczego, powodujące zaburzenia koncentracji i reakcji, uczucie „pustki” w głowie, uczucie ucisku w głowie, ból głowy, zawroty głowy, senność, uczucie osłabienia, zaburzenia widzenia, suchość błony śluzowej jamy ustnej i niezdolność do wyprostowania.

Niezbyt często

- nieprawidłowa liczba krwinek, której towarzyszą siniaki i tendencja do krwawienia;
- zmniejszenie liczby płytek krwi (małopłytkowość);
- nadwrażliwość na światło;
- mimowolny wyciek moczu;

- u osób w podeszłym wieku - zmniejszenie objętości wewnątrznaczyniowej, niedobór płynów i zagęszczenie krwi, mogące spowodować tworzenie się zakrzepów;
- głuchota (czasem nieodwracalna);
- powstawanie pęcherzy na skórze lub błonach śluzowych (pemfigoid);
- zmniejszona tolerancja glukozy. Może objawiać się utajona cukrzyca.

Rzadko

- nieprawidłowa ilość krwinek (niedobór krwinek białych), której towarzyszy zwiększona podatność na zakażenia;
- zwiększenie ilości niektórych krwinek (eozynofilów) we krwi;
- uczucie pełzania na skórze, swędzenie lub mrowienie bez przyczyny;
- zagrażająca życiu utrata przytomności;
- zaburzenia słuchu i dzwonienie w uszach, które są zazwyczaj przemijające;
- zapalenie naczyń krwionośnych;
- reakcje liszajowate, charakteryzujące się małymi, swędzącymi czerwono-fioletowymi, wielokątnymi zmianami na skórze, genitaliach lub w jamie ustnej;
- ostra niewydolność nerek;
- zapalenie nerek z obecnością krwi w moczu, gorączką i bólem w okolicy bocznej pleców – w przypadku niedrożności dróg moczowych może dojść do zastoju moczu;
- jeśli u pacjenta występuje zaburzenie pęcherza, powiększenie prostaty lub zwężenie moczowodów, może wystąpić nagłe zatrzymanie moczu;
- wstrząs (znaczne obniżenie ciśnienia tętniczego, skrajna bladość, niepokój, słabo wyczuwalne, szybkie tętno, wilgotna skóra, zaburzenia przytomności) w wyniku nagłego, znacznego rozszerzenia naczyń krwionośnych z powodu uczulenia na niektóre substancje;
- gorączka;
- łagodne zaburzenia psychiczne.

Bardzo rzadko

- niedokrwistość (stan charakteryzujący się niedoborem krwinek czerwonych);
- bardzo ciężkie zaburzenia krwi (niedobór krwinek białych) z towarzyszącą nagłą wysoką gorączką, silnym bólem gardła i owrzodzeniami w jamie ustnej;
- agranulocytoza;
- niektóre zaburzenia czynności wątroby;
- zaburzenia pracy mózgu (encefalopatia wątrobowa) mogą rozwinać się u pacjentów z ciężką chorobą wątroby (niewydolność wątroby);
- zwiększenie aktywności niektórych enzymów wątrobowych.

Podczas leczenia furosemidem może zwiększyć się stężenie niektórych tłuszczów we krwi (cholesterol i triglicerydy), ale zwykle powraca do normy w ciągu 6 miesięcy.

Częstość nieznaną

- ostra uogólniona osutka krostkowa (ostra wysypka polekowa z gorączką);
- zawroty głowy, omdlenie i utrata przytomności (spowodowane objawowym niedociśnieniem);
- zmniejszone stężenie wapnia lub magnezu we krwi;
- zasadowica metaboliczna;
- zespół Pseudo-Barttera w przypadku niewłaściwego stosowania i (lub) długotrwałego stosowania furosemidu;
- zaostrzenie lub pojawienie się tocznia rumieniowatego układowego;
- zgłaszano przypadki rabdomiolizy, często w przypadkach, w których występuje znaczne zmniejszenie stężenia potasu we krwi (hipokaliemia);
- tworzenie się kamieni w nerkach (wapnica nerkowa/kamica nerkowa) u wcześniaków.

Zgłaszanie działań niepożądanych

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie. Działania niepożądane można

zgłaszać bezpośrednio do Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, Al. Jerozolimskie 181C, 02-222 Warszawa, tel.: +48 22 49 21 301, faks: +48 22 49 21 309, strona internetowa: <https://smz.ezdrowie.gov.pl>

Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu.
Dzięki zgłaszaniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

5. Jak przechowywać lek Furosemidum Aurovitas

Lek należy przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.

Nie stosować tego leku po upływie terminu ważności zamieszczonego na pudełku tekturowym i blistrze po „Termin ważności (EXP):”/”EXP:”. Termin ważności oznacza ostatni dzień podanego miesiąca.

Brak specjalnych zaleceń dotyczących przechowywania leku.

Leków nie należy wyrzucać do kanalizacji ani domowych pojemników na odpadki. Należy zapytać farmaceutę, jak usunąć leki, których się już nie używa. Takie postępowanie pomoże chronić środowisko.

6. Zawartość opakowania i inne informacje

Co zawiera lek Furosemidum Aurovitas

- Substancją czynną leku jest furosemid.
Każda tabletką zawiera 40 mg furosemidu.
- Pozostałe składniki to: laktoza jednowodna, skrobia kukurydziana, karboksymetyloskrobia sodowa (typ A), magnezu stearynian.

Jak wygląda lek Furosemidum Aurovitas i co zawiera opakowanie

Tabletka.

Furosemidum Aurovitas, 40 mg, tabletki:

Białe, niepowlekane, okrągłe (średnica 8 mm), płaskie, o ściętych krawędziach tabletki z wytłoczonym napisem „F i 40” oddzielone linią podziału po jednej stronie i gładkie po drugiej stronie. Tabletkę można podzielić na równe dawki.

Lek Furosemidum Aurovitas pakowany jest w blistry w tekturowym pudełku.

Wielkość opakowań: 10, 20, 30, 50, 60, 90 i 100 tabletek.

Nie wszystkie wielkości opakowań muszą znajdować się w obrocie.

Podmiot odpowiedzialny:

Aurovitas Pharma Polska Sp. z o.o.
ul. Sokratesa 13D lokal 27
01-909 Warszawa
e-mail: medicalinformation@aurovitas.pl

Wytwórca/Importer:

APL Swift Services (Malta) Ltd.
HF26, Hal Far Industrial Estate, Hal Far
Birzebbugia, BBG 3000
Malta

Generis Farmacêutica, S.A.
Rua João de Deus, 19
2700-487 Amadora
Portugalia

Ten produkt leczniczy jest dopuszczony do obrotu w krajach członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego pod następującymi nazwami:

Holandia:	Furosemide Auro 20 mg, tabletten Furosemide Aurobindo 40 mg, tabletten
Polska:	Furosemidum Aurovitas
Portugalia:	Furosemida Generis
Hiszpania:	Furosemida Aurovitas 40 mg comprimidos EFG

Data ostatniej aktualizacji ulotki: 02/2024